

Full diocesà

20 de novembre del 2022

p5 —Obertura d'una botiga amiga – Moda Re a Vic

p8 —Avui és la solemnitat de Crist Rei

40 anys d'una visita

Sant Joan Pau II, el papa que movia les masses, fou el primer pontífex a visitar Catalunya. Era el 7 de novembre de 1982 i, sota un temporal de fred i pluja (que va causar catorze morts), el papa arribava a Montserrat amb molt retard. L'esperava l'episcopat, el govern català i un pelegrinatge de milers de joves, en què sovintejaven els que s'havien extraviat pel camí i en què dues gironines van trobar la mort per un despreniment de roques. Unes profundes paraules, en català i en castellà, dedicades al pelegrinatge i a la Mare de Déu, i salutació a la Moreneta. A continuació, el Papa es desplaça a Barcelona per resar l'àngelus. Eren les tres de la tarda i ho fa des del temple de la Sagrada Família. L'alcalde Narcís Serra li donà la benvinguda.

Després d'una visita llampec a la catedral de Barcelona, on prega davant el sepulcre de santa Eulàlia, es trasllada a Montjuïc, on adreça un misatge als empresaris i treballadors espanyols, sobre el concepte cristià del treball i el problema de l'atur. Les desigualtats en les barriades de la metròpoli barcelonina havien aflorat en els discursos previs. La darrera etapa fou la missa davant unes cent mil persones al Camp Nou, on va fer una crida a la renovació cristiana i al seguiment del Concili Vaticà II.

Aquests dies diverses activitats han recordat aquesta efemèride: el consolat polonès ha regalat un bust del papa a l'abadia de Montserrat i s'ha celebrat una missa a la Sagrada Família.

«T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís»

Jesucrist, rei de l'univers / Cicle C

Lectura del segon llibre de Samuel

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel. (5,1-3)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor.»
[121]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspassà al regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,12-20)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit.» Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei

dels jueus, salva't tu mateix.» Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.»

Un dels criminals penjats a la creu també li deia insultant-lo: «No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.» Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «Tu, que estàs sofrint la mateixa pena, tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal.» I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne.» Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

(23,35-43)

«Déu ha creat
tot l'univers per
ell i l'ha destinat
a ell. Ell existeix
abans que tot i
tot es manté unit
gràcies a ell»

Crist, rei i senyor

Carles Riera i Fonts, *pvre.*

¿Com expressa Jesucrist —rei del món, d'un regne que no és d'aquest món, i senyor de la història— la seva autèntica reialesa i senyoria? Doncs fent-se solidari amb els qui sofreixen —la qual cosa l'ha portat a la creu—, acollint la petició del bon lladre: «Avui seràs amb mi al paradís.» Admirable paradoxa: l'últim a reconèixer la reialesa de Jesús és el primer a experimentar-la al cel!

Jesucrist regna en el cor del qui creu, i senyoreja en l'ànim del qui espera i confia. I no oblidem que té per tron una creu i que es cofa amb una corona trenada d'espines.

En un temps difícil com el nostre, cal cercar el lloc central que Jesús ocupa en la història humana. La «bogeria» de la creu (terme paulí) revela —misteriosament però realment— la bondat d'un Déu que salva el seu poble, l'allibera i, mentrestant, en el dia a dia, li dona esperança.

L'ésser humà, en diàleg amb l'Incognoscible, pot intuir l'autèntica sobirania afranquidora de Jesús per mitjà del llenguatge discret i eficaç de la pregària, enmig d'una sincera recerca pel Sentit. Sabedors que la raó no pot testimoniar contra Déu perquè en procedeix. Més encara: Déu és el fonament de la raó.

Tant de bo que sabéssim que col·laborem amb aquest Rei i Senyor a fi d'anar construint el reialme de la justícia, de l'amor i de la pau!

La imatge

En l'horitzó de la humanitat hi ha sempre l'enyorança del paradís de justícia, de pau i d'amor. Jesús lluità per fer-nos retrobar el camí que hi mena. En el seu intent s'hi jugà la vida. Quan agonitzava, clavat a la creu, el lladre que moria al seu costat el reconeix com a Rei i li parla del seu Regne, i Jesús li promet el paradís. Crist Rei no ha fracassat. El lladre serà el primer convidat a la festa dels salvats.

El bon lladre (s. XII).
Davallament d'Erill la Vall

Agenda

Lit. hores: Setmana II

21 dilluns

La Presentació de la Benaurada
Verge Maria al temple
Ap 14,1-3.4b-5/Salm 23/Lc 21,1-4

22 dimarts

—Sant Cecília, vg. i mr.
Ap 14,14-19/Salm 95/Lc 21,5-11

23 dimecres

—Santa Climent I, papa
Ap 15,1-4/Salm 97/Lc 21,12-19

24 dijous

—Sant Andreu Dun-Lac, prev; i companys màrtirs al Vietnam
Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a/Salm 99/
Lc 21,20-28

25 divendres

—Santa Caterina d'Alexandria
—Santa Flora, vg. mr.
Ap 20,1-4.11-21,2/Salm 83/Lc 21,29-33

26 dissabte

—Sant Joan Berchsmans, jesuïta
Ap 22,1-7/Salm 94/Lc 21,34-36

27 diumenge I d'Advent / Cicle C

La Mare de Déu de la Medalla Miraculosa
Beat Ramon Llull, mr.
Is 2,1-5/Salm 121/Rm 13,11-14a/
Mt 24,37-44

Tercera i quarta sessions de l'Assemblea Sinodal

Continuen les sessions de l'Assemblea Sinodal del Sínode per l'Esperança. Els dissabtes 29 d'octubre i 12 de novembre van tenir lloc la tercera i la quarta sessions, respectivament. A mesura que s'avança en els diàlegs sobre els temes proposats en el document de treball (*Instrumentum laboris*) es va fent palesa la gran quantitat de reptes i desafiaments existents, donada la situació actual de l'Església diocesana i la realitat social en la qual vivim, com també la importància del discerniment comunitari per a caminar més junts i deixar-nos guiar per l'Esperit Sant.

Els temes tractats en aquestes dues sessions continuen el capítol iniciat anteriorment, que fan referència a diferents aspectes de la fe i la vida dels creients: la Paraula de Déu, l'Eucaristia i el diumenge, els sagraments i la formació. Partint de les aportacions i propostes dels grups sinodals i a través de les intervencions i el diàleg en l'assemblea, es van perfilant algunes línies de treball de les quals s'aniran derivant propostes cada cop més concretes que puguin ajudar a respondre a aquests reptes. L'*Instrumentum laboris* es pot consultar a l'apartat del Sínode Diocesà de la web: bisbatvic.org

Jornada a l'ISCRVic: Verdaguer, poesia i religió

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic) i la Càtedra Verdaguer d'Estudis Literaris de la UVIC-UCC coorganitzen les Jornades de Tardor en el marc del 120è aniversari de la mort de Jacint Verdaguer i que enguany tractaran sobre la religió en la poesia verdagueriana a través de l'anàlisi de diversos llibres de l'autor i de la lectura dels seus textos.

Les jornades tindran lloc els dies 23 i 24 de novembre a la sala Torras i Bages del Seminari de Vic, de 18 a 21 hores, amb intervencions de Francesc Codina, Joan Requesens, Joan Santanach, Maria Àngels Verdaguer, Ramon Pinyol i M. Carme Bernal i Carme Rubio, entre altres.

El 26 de novembre continuaran les jornades a Folgueroles, de 10 a 13 hores, fent una ruta literària pels punts més significatius del paisatge verdaguerià.

Trobareu més informació a: <https://www.iscrvic.org/>. L'entrada és lliure, però cal inscriure's al c/e secretaria@iscrvic.org

La Fundació Formació i Treball obre la seva primera Botiga Amiga a Vic

En col·laboració amb Càritas Diocesana de Vic

La Fundació Formació i Treball amplia la presència de la seva cadena d'establiments Botiga Amiga amb Moda re- a la capital de la comarca d'Osona, gràcies a la col·laboració amb Càritas Vic. Amb la nova botiga, ubicada a la Rambla del Carme, 31, Formació i Treball suma ja 20 botigues repartides arreu del territori; en concret, aquesta és la quarta impulsada a la diòcesi de Vic (Igualada, Manresa, Ripoll i, l'última, Vic). El projecte aposta per un espai de consum sostenible reutilitzant béns de segona mà i afavorint alhora la inserció laboral de persones en risc d'exclusió social del territori. A més, els ingressos de l'establiment es destinaran a iniciatives de formació i inclusió laboral de col·lectius vulnerables. La cadena Botiga Amiga de Formació i Treball forma part de la cooperativa Moda re-, projecte estatal impulsat per Càritas. Aquesta iniciativa empresarial sense ànim de lucre és destinada a la promoció de l'economia social i solidària a través de la reutilització, reciclatge i venda de roba usada, amb l'objectiu principal de generar ocupació social i sostenible.

Botiga Amiga Vic ha estat creada amb una imatge moderna i actual, que pretén trencar els estereotips que s'associen a les botigues de segona mà. Actualment hi treballen dues persones en situació de vulnerabilitat i una encarregada. Es tracta de la primera botiga al municipi, la tercera a la diòcesi de Vic i la número 20 de la Fundació.

D'altra banda, Formació i Treball expandeix també les seves fronteres i obrirà una nova delegació a Vic amb l'objectiu d'ampliar la presència a les comarques d'Osona, Bages, Anoia i Ripollès, i arribar així a més persones. Aquesta nova delegació de Formació i Treball s'arrelarà al territori i detectarà les possibles mancances per a poder aportar solucions als col·lectius en situació de vulnerabilitat.

Un model que promou i impulsa projectes d'alt impacte social, cobrint una necessitat bàsica insuficient resolta i/o desenvolupant itineraris sociolaborals per a col·lectius en situació de vulnerabilitat; mediambiental, reduint la generació de residus i allargant el seu cicle de vida; econòmic, creant llocs de feina, sostenibles en el temps i dirigits en exclusiva a persones vulnerables; i comunitari, afavorint propostes de proximitat al i des del territori.

Nomenaments

El senyor bisbe va signar el dia 7 de novembre el nomenament de Mn. Fulgence Hitayezu i de Mn. Bernardin Banituze com a rector i vicari, respectivament, de la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita Safaja.

Jornades Interdiocesanes de Formació per a Catequistes, a Solsona

Redacció Solsona / Fotos: Ramon Estany i Bisbat de Vic

Del 4 al 6 de novembre, Solsona va acollir les XIV Jornades de Formació per a Catequistes, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), sota el tema «Iniciar al misteri de la fe en Jesucrist».

Les jornades van ser presidides pel bisbe Francesc Conesa, president del SIC, i Mn. Joan Àguila, director, i hi van participar uns dos-cents catequistes de tots els bisbats de Catalunya i les Illes, amb un grupet destacat de catequistes dels bisbats de Vic i Solsona. La Sala Polivalent de la

ciutat de Solsona (cedida per l'ajuntament) va ser el lloc on es dugueren a terme les ponències i tallers.

El divendres a la tarda-vespre es va començar amb la presentació, a càrrec del president i del director del SIC, per a prosseguir amb el res de vespres. Tot seguit, pogueren compartir un sopar fred a peu dret a l'esmentada sala.

Havent sopat es van fer grups de catequistes i es dividiren en dues visites nocturnes: una a la catedral de Solsona i l'altra al Museu Diocesà i Comar-

cal. El primer dia acabà amb una pregària a la catedral.

El dissabte, després del res de laudes, va tenir lloc la primera ponència, «Mistagògia: valorar i agrair el do rebut», a càrrec de Mons. José Rico Pavés, bisbe de Jerez i president de la Comissió Episcopal per a l'Evangelització, Catequesi i Catecumenat de la CEE. Després Mn. Joan Àguila va conduir un taller sobre la ponència.

Havent dinat va haver-hi la segona ponència, amb el títol «La mistagò-

gia en la litúrgia», amb Mn. Jaume González Padrós, assessor de litúrgia del Vaticà, per a continuar amb un altre taller, a càrrec de Mn. Jordi Font, sobre l'ús dels símbols litúrgics.

En acabar, tot el grup es va dirigir al santuari del Miracle per celebrar-hi l'eucaristia. Havent sopat es va fer una vetlla de pregària a la catedral.

El diumenge va començar també amb el res de laudes i tingué lloc l'última ponència: «La dimensió mistagògica en la iniciació cristiana», amb D. Juan Carlos Carvajal, professor de Teologia de l'Evangelització i la Catequesi a la Universitat San Dámaso.

En finalitzar aquesta xerrada, tots els participants es van dirigir a l'església del Cor de Maria, on se cele-

brà l'eucaristia de cloenda de les jornades, presidida pel bisbe Francesc Conesa i concelebrada pels preveres membres del SIC i altres de la diòcesi.

Una bonica fotografia de grup i el cant en rotllana de «És l'hora dels adéus» van cloure aquestes jornades de catequesi, en què la diòcesi de Solsona ha estat, per primera vegada, seu acollidora.

Jornada de pregària per les víctimes d'accidents de trànsit

La pastoral de la carretera recorda que avui, diumenge dia 20, l'Església celebra mundialment la «Jornada en record de les víctimes d'accidents de trànsit», un dia per a pregar, tot acompanyant-los, per aquells que han sofert un accident de trànsit o han perdut un ésser estimat.

Jesús, la reialesa de la bellesa des de la creu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Dostoievski posa en els llavis d'un personatge aquesta frase: «El món se salvarà per la bellesa»; però immediatament es fa una pregunta: «Quina és aquesta bellesa que salvarà el món?» Ell mateix, conscient que hi ha una bellesa que pot salvar i una altra que pot dur a la perdició, respon: «Solament hi ha un rostre en tot el món que és absolutament preciós: el rostre de Crist. Però l'aparició d'aquest ésser infinitament preciós és, certament, un miracle infinit.» Per a aquest autor no és l'amor a la bellesa el que salva el món, sinó la bellesa de l'amor, la qual té un rostre: Jesús crucificat. En ell s'ha revelat plenament l'amor misericordiós de Déu.

La reialesa de Crist és estar al servei nostre com a salvador

L'Església ens invita a posar en el darrer diumenge de l'any litúrgic —abans d'emprendre el camí de l'Advent que ens portarà a la festa del Naixement del Senyor— la nostra mirada en Jesucrist, Rei de tot el món. I en l'evangeli propi d'aquesta solemnitat durant el cicle C es proclama un fragment del relat de la crucifixió de Jesús. L'Església, ja des dels seus inicis, no ha amagat mai el fet de la passió i mort del seu Senyor, sinó que afirma la seva reialesa des de la creu. Certament que la crucifixió de Crist és el fet més horripilant de la història: el Fill de Déu rebutjat és condemnat a mort i executat. És el pecat més gran de la humanitat. Malgrat aquesta realitat esfereïdora, amb tota la cruesa que comporta, en Jesús crucificat es palesa el que és més preciós, la bellesa que —seguint Dostoievski— salva el món.

La reialesa de Jesucrist és el seu amor misericordiós capaç de transfigurar el que aparentment és fracàs i inhumanitat. Tot el que hi ha de rebuig, d'odi, de menyspreu,

Crist Rei, home de Dolors - Jean Marie Pirot 'Arcabas'

de crueltat, des de Crist, des del seu cor misericordiós, es converteix en la paraula definitiva de misericòrdia de Déu a la humanitat. Per això la reialesa de Crist és estar al servei nostre com a salvador. Li podem presentar les nostres ferides, els nostres pecats, les nostres cicatrius en la lluita de la vida, a fi que ell les transformi en veritat, en bellesa i en amor. Necessitem en aquests moments en què, massa sovint, bellesa, veritat i amor se separen en la recerca de la felicitat de les persones, retornar a Crist i la seva reialesa de la bellesa des de la creu. Les persones podem fugir de la creu de Crist i el que aquesta implica, però Crist, Rei del món, roman fidel, oferint el seu amor alliberador i guaridor. Els seus braços resten sempre oberts per a acollir el qui cerca sincerament amor, veritat i bellesa.

